

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/230/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204176
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113204176.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 590,08 eur takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že odporca je zodpovedný za škodu ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2390270 dlžníčkou (povinnou): L. F., Z.. X.X.XXXX, (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 2598/2010) v zákonom stanovenej lehote, a aby rozsudkom rozhodol že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 125,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 590,08 eur, a náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním (postupom podľa § 38 Exekučného poriadku), zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.1.2011 (konanie pritom začalo dňa 16.3.2010), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, keď k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 320 dní). Postup exekučného súdu hodnotí navrhovateľ ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také

úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda v sume 125,00 eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, keď vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 eur.

Navrhovateľ si uplatňuje tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a prislúšenstva, pretože by vedel že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá; postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 590,08 eur, výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti súdu a to práve na základe aplikácie doktríny ústavného súdu teda 660,- eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,- eur za mesiac.

Navrhovateľ uviedol že postupoval podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24NcC/53/2012-15 zo dňa 14.11.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava Uznesením č. 19C/25/2013-23 zo dňa 14.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Odporca sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 12.9.2013 v ktorom uviedol že navrhovateľ v návrhu síce uviedol časť dôkazov (najmä odkazuje na exekučný spis), ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Z návrhu nie je ani zrejmé, či si navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu priesťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu, túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, keď poškodený podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. sa môže práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; podľa odporcu preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde, navyiac navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Odporca teda nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. K nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho,

aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo veľkým počtom nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia - 15 dňová lehota sa týka prípadu keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). V novelizovanom § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku je v dôvodovej správe uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR, a skutočnosť že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti ktorým Ústavný súd SR konštatoval že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Zo skutkových okolností uvádzaných v žalobe vyplýva, k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie - vzhľadom k uvedenému vznáša odporca námietku premlčania tohto nároku, ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, odporca je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať odporcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil navrhovateľ, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik škody a ani výšku škody. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka navrhovateľa a tvrdenie, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyhnutnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Navrhovateľ však mal možnosť získať iný exekučný titul. Navrhovateľ by musel preukázať, že pohľadávka je nevyhnutná v dôsledku pochabenia súdu, to znamená, že nebyť nesprávneho úradného postupu súdu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Túto skutočnosť však navrhovateľ nepreukázal.

Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy odporca uviedol že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované; tiež navrhovateľ nespresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa“. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo zo žaloby nevyplýva, preto nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb - v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade navrhovateľa automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihladením na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Odporca na záver uviedol že navrhovateľ nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal

podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva; pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada, aby ju súd zamietol.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 5Er/264/2010 súd zistil že dňa 23.4.2010 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej: Darina Menšíková, IČO: 33033081, Bernolákov rad 322, Šaštín-Stráže, pre vymoženie pohľadávky 1.143,16 eur s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č.k. 5Er/264/2010-14 zo dňa 5.11.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia z dôvodu, že exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Trnave Uznesením č.k. 11CoE/176/2011-31 zo dňa 30.3.2012 napadnuté uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 5Er/264/2010-14 zo dňa 5.11.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne Okresný súd Senica vydal dňa 17.4.2013 poverenie na vykonanie exekúcie.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor).

Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu v zákonnej lehote.

Účastníci konania resp. ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadrením odporcu, s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 5Er/264/2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 23.4.2010 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej L. F.Á., pre vymoženie pohľadávky 1.143,16 eur s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č.k. 5Er/264/2010-14 zo dňa 5.11.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (z dôvodu, že exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom). Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Trnave Uznesením č.k. 11CoE/176/2011-31 zo dňa 30.3.2012 napadnuté uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 5Er/264/2010-14 zo dňa 5.11.2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne Okresný súd Senica vydal dňa 17.4.2013 poverenie na vykonanie exekúcie.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady majetkovej škody 125,00 eur - vyčíslil ju ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 70,00 eur, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 eur, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštové a telekomunikačné výdaje vo výške 15,00 eur. Navrhovateľ sa ďalej domáhal náhrady nemajetkovej ujmy 590,08 eur - vyčíslil ju vo výške 55,00 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (na základe aplikácie doktríny ústavného súdu podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 eur), keď podľa navrhovateľa bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 320 dní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, k osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 prvá veta Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním nemusí súvisieť, alebo ide o postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža; úradný postup nie je možné upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dĺžkové kroky ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť, preto správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i z hľadiska účelu ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

V predmetnom konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 320 dní (v skutočnosti súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia dňa 5.11.2010, keď návrh na súd bol doručený dňa 23.4.2010, teda k rozhodnutiu prišlo o 196 dní). Súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia z dôvodu, že exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenou odporcovi požiadal navrhovateľ o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci - odporca na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal z dôvodu že navrhovateľ neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený; v čase rozhodovania súdu uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

S poukazom na uvedené považoval súd nárok navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený. I keď súd rozhodol o žiadosti v lehote 196 dní od jej doručenia, ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania, pričom exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zákonná lehota neexistuje, a teda nemožno konštatovať že v prejednávanej veci nebola nedodržaná lehota na vydanie rozhodnutia (zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval!); zo skutkových okolností ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitný postup s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Podľa názoru súdu navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda; nepreukázal tiež že táto doba viedla k strate jeho legitímnych

očakávaní (že nastane zákonom predpokladaný stav), a že toto vyvolalo riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže v mnohých iných exekučných veciach navrhovateľa ako oprávneného bola spochybnená právomoc rozhodcovského súdu, resp. materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je zrejmé, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté, pričom v postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne pochybenia, súd konal riadne a bez prieťahov - možno konštatovať, že konajúci súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu.

Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci (resp. nebol v konaní preukázaný), preto sa súd ďalej nezaoberal uplatnenou náhradou majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorých vznik navrhovateľ ani žiadnym spôsobom nepreukázal, a návrh ako neopodstatnený zamietol.

V konaní odporca vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, preto sa súd vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.